FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON
fremsat den 27. november 1985 *

Høje Domstol.

1. Kommissionen gør gældende, at kongeriget Belgien ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Rådets direktiv 75/362 af 16. juni 1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, samt Rådets direktiv 75/363 af samme dato om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 167, henholdsvis s. 1 og s. 14).

Sagen giver næppe anledning til vanskeligheder. Det er nemlig ubestridt, at Belgien ved udløbet af den gennemførelsesfrist på atten måneder, der er fastsat i henholdsvis artikel 25, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, i de to nævnte direktiver, kun delvist havde opfyldt de forpligtelser, der fulgte af direktiverne.

Det er således først den 4. april 1980, at den sagsøgte stat gennemførte en lov om »bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser til gennemførelse af de af Rådet for De europæiske Fællesskaber vedtagne direktiver om lægeerhvervet, sygepleje og andre erhverv inden for sundhedssektoren samt dyrlægeerhvervet« (*Moniteur belge* af 21.5.1980), med hjemmel i hvilken der, efter den begrundede udtalelse af 7. februar 1983, er udstedt en arrêté royal nr. 83-1108 af 8. juni 1983 om ændring af arrêté royal af 10. november 1967 om udøvelse af erhvervet som læge, sygeplejer og andre erhverv inden for sundhedssektoren samt om lægekommissioner (*Moniteur belge* af 1.7.1983), der er ændret ved arrêté ministériel nr. 83-1321 og arrêté ministériel nr. 83-1322 af 20. juli 1983 (*Moniteur belge* af 6.8.1983).

I stævningen gør Kommissionen imidlertid gældende, at de nævnte administrativt fastsatte bestemmelser kun på mangelfuld måde gennemfører de pågældende to direktiver, idet Belgien endnu ikke har gennemført bestemmelserne i artiklerne 8, 10, 11, 13, 15, 18 og 19 i direktiv 75/362 eller i artikel 5 i direktiv 75/363.

2. Under sagen har Kommissionen imidlertid set sig foranlediget til at ændre søgsmålets genstand. Den har nemlig anerkendt, at de førnævnte artikler 18 og 19 ikke krævede særlige gennemførelsesforanstaltninger i Belgien, da der i den sagsøgte stat ikke findes bestemmelser om benyttelsen af den erhvervsmæssige titel eller af egne statsborgere kræves aflæggelse af ed eller et højtideligt løfte for adgang til at optage en af direktivet omfattet virksomhed.

3. Hvad direktiv 75/362 angår har Kommissionen derimod, *uden at dette er blevet bestridt af den sagsøgte stat*, gjort gældende, at kongeriget Belgien:

— ikke i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, har fastsat bestemmelser, hvorefter en medlemsstat, der er værtsland, kan tage hensyn til de særlige uddannel-

* Oversat fra fransk.

sesperioder, som statsborgere i medlemsstaterne allerede har fuldført i en anden medlemsstat, såfremt sådanne perioder er i overensstemmelse med de, der i den medlemsstat, der er værtsland, kræves for den pågældende uddannelse;

— ikke har fastsat bestemmelser, der sikrer den ret, statsborgere i medlemsstater har i medfør af artikel 10 til at benytte deres akademiske titel fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, eller en forkortelse heraf på sidstnævnte stats sprog;

— ikke i overensstemmelse med artikel 11 har fastsat bestemmelser om godkendelse af det bevis for vandel og hæderlighed, som udstedes af en kompetent myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsstat, med henblik på adgang til en af direktivet omfattet virksomhed;

— ikke i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, har fastsat hvilken myndighed, der er kompetent til i Belgien at udstede bevis for fysisk og psykisk sundhed, der måtte kræves i en anden medlemsstat for adgang de af direktivet omfattede virksomheder;

— ikke har fastsat den frist, der efter artikel 15 ikke kan overstige tre måneder, inden for hvilken proceduren for godkendelse af den begunstigedes adgang til en af direktivet omfattet virksomhed skal være afsluttet.

4. Hvad direktiv 75/363 angår, foreholdes det med føje den sagsøgte stat, at den ikke overholder mindstevarigheden på fire år fastsat for speciallægeuddannelsen i »tropemedicin« (artikel 5). Kongeriget Beligen har ganske vist anmodet om at måtte udgå af listen over de medlemsstater, hvor en sådan i artikel 7, stk. 2, i direktiv 75/362 omhandlet speciallægeuddannelse findes. En krænkelse af bestemmelserne foreligger ikke desto mindre. Overtrædelsen vil først blive bragt til ophør, når Rådet på dette punkt har ændret direktivet.

5. Den sagsøgte stat har for de enkelte direktivbestemmelser forpligtet sig til at ændre de gældende nationale bestemmelser. Ikke desto mindre må det antages, at de nationale bestemmelser i deres nuværende form fortsat er mangelfulde. Hertil kommer som anført, at kongeriget Belgien ikke har iagttaget de i direktiverne 75/362 og 75/363 udtrykkeligt fastsatte frister for direktivernes efterkommelse.

Det må med Kommissionen fremhæves, at som anført i Domstolens domme af 12. oktober 1982 i sagerne 136, 148, 149 og 151/81,

»medlemsstaternes regeringer deltager i det forberedende arbejde forud for direktiverne og [bør] derfor være i stand til inden for den fastsatte frist at udfærdige de udkast til lovbestemmelser, som er nødvendige til gennemførelse af direktiverne«.

Der bør således gives Kommissionen medhold i søgsmålet.

6. Det bør således efter min opfattelse statueres, at kongeriget Belgien ved ikke inden for de fastsatte frister at have vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktiv 75/362 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, og direktiv 75/363 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge, har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler det i henhold til traktaten og de nævnte direktiver.